

φοινίκι

φοινίκι, το, ουσ. [<αρχ. φοινίκιον, υποκορ. του αρχ. φοῖνιξ]. **1.** είδος μελομακάρονου: «τις γιορτές των Χριστουγέννων η μάνα μου αγόρασε ένα σωρό φοινίκια». **2.** ο χουρμάς·

- ξηγιέμαι ένα φοινίκι, βλ. φρ. ρίχνω ένα φοινίκι·

- ρίχνω ένα φοινίκι, επιβάλλω τη σεξουαλική πράξη: «κάθε πρωί, πριν φύγω απ' το σπίτι, ρίχνω ένα φοινίκι την κυρά μου». Συνών. ρίχνω ένα μανίκι / ρίχνω ένα φισέκι / ρίχνω ένα φιστίκι·

- τραβώ ένα φοινίκι, βλ. φρ. ρίχνω ένα φοινίκι.

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας